СДРУЖЕНИЕ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА
В ОРГАНИТЕ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

ЕИК: 177122249, със седалище и адрес на управление
в гр. София, район „Триадица", ул. „Неофит Рилски" № 23, сутерен
имейл: a.nikolov@saosv.org

Изх. № 119
11.11.2026 г.

ДО
ПЛЕНУМА
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ОТНОСНО: Национална петиция, подкрепена от над 4000 магистрати и съдебни служители, за защита на законоустановените права, достойните възнаграждения, финансовата обезпеченост и провеждането на реална реформа на съдебната администрация – искане за приемане на институционална позиция и предприемане на конкретни действия

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,

Сдружението на администрацията в органите на съдебната власт (САОСВ) представя на Вашето внимание националната петиция „Стига толкова! Законност, достойни възнаграждения и реална реформа на съдебната администрация!", заедно с подписите на подкрепилите я лица.

Към настоящия момент петицията е подкрепена от над 4 000 магистрати и съдебни служители от цялата страна, като подписката продължава.

Тази широка подкрепа е израз на професионална солидарност, но и ясен сигнал за натрупаното безпокойство от продължаващата несигурност относно възнагражденията, законоустановените права и бъдещото развитие на съдебната администрация.

Съществено е обстоятелството, че петицията се подкрепя не само от съдебни служители, но и от магистрати, които ежедневно работят заедно с тях и осъзнават значението на административната обезпеченост за качеството и ефективността на правосъдието.

Поставените въпроси не следва да бъдат разглеждани като изолирани искания на определена професионална категория. Те засягат организацията,

финансовата устойчивост, институционалната независимост и нормалното функциониране на съдебната власт.

Повод за настоящото обръщение са предвидените в проекта на Закон за държавния бюджет на Република България за 2027 г. ограничения, включително предложението за неизплащане на ежегодните средства за облекло, както и необходимостта от цялостен и устойчив подход към възнагражденията и професионалното развитие на съдебните служители.

С настоящото обръщение не търсим противопоставяне между професионалните общности в съдебната власт, нито между Сдружението и Висшия съдебен съвет.

Напротив – обръщаме се към ВСС като към институцията, призвана да представлява съдебната власт, да отстоява нейната независимост и да обезпечава финансово и организационно дейността на органите ѝ.

Убедени сме, че защитата на съдебните служители е неразделна част от тази институционална отговорност.

ПРИЗНАТЕЛНОСТ ЗА УСИЛИЯТА НА ВСС И ПОСТИГНАТИТЕ УВЕЛИЧЕНИЯ НА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯТА

На първо място бихме искали да изразим своята благодарност към Висшия съдебен съвет за положените през последните години усилия за осигуряване на необходимите финансови средства и за подобряване на материалното положение на съдебните служители.

Отчитаме, че в условията на последователни бюджетни ограничения, инфлационен натиск и нарастващи разходи за функционирането на съдебната власт Съветът е предприемал действия за защита на средствата за персонал и увеличаване на основните възнаграждения.

През последните години бяха реализирани следните номинални увеличения на основните възнаграждения на съдебните служители:

- **2022 г. – 10%;**
- **2023 г. – 15%;**
- **2024 г. – 13%;**
- **2025 г. – 16,2%, а за определени длъжности от специализираната администрация – 20%.**

Оценяваме тези решения като важен резултат от усилията на ВСС и професионалните организации за осигуряване на по-добри условия на труд и по-справедливо заплащане.

Те имат съществен принос за кадровата устойчивост и показват, че чрез последователна институционална политика и диалог могат да бъдат постигнати реални резултати.

Същевременно следва да отчетем, че постигнатите номинални увеличения не винаги са водили до съответно реално повишаване на покупателната способност.

Натрупаната през годините инфлация, увеличението на цените на основните стоки и услуги и различията в заплащането между отделните категории съдебни служители продължават да оказват сериозно влияние върху материалното им положение.

Ето защо считаме, че следващата необходима стъпка не е единствено ежегодното определяне на процент за увеличение, а изграждането на устойчив, предвидим и справедлив механизъм за възнагражденията, основан на обективни критерии и реалните потребности на съдебната администрация.

Разчитаме Висшият съдебен съвет да продължи да отстоява този подход и да бъде водещ институционален партньор при неговото разработване и прилагане.

РЕАЛНИТЕ ДОХОДИ НА СЪДЕБНИТЕ СЛУЖИТЕЛИ И ИКОНОМИЧЕСКАТА ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ

При обсъждането на възнагражденията е необходимо да бъдат отчетени не само процентите на увеличение, но и действителните доходи, покупателната способност и разходите за издръжка.

Съгласно експресната предварителна оценка на Националния статистически институт годишната инфлация през октомври 2026 г. се очаква да достигне **6,1%**, а месечната – 1,3%.

Особено показателно е и поскъпването в групата „Облекло и обувки“, за която предварителните данни отчитат месечно увеличение на цените от 7,4%.

Според публикуваните на 5 ноември 2026 г. данни на Института за социални и синдикални изследвания и обучение към КНСБ необходимият нетен месечен доход за издръжка на един работещ човек, живеещ сам, достига **842 евро**.

За тричленно семейство с двама работещи родители и едно дете до 14 години необходимият общ нетен месечен доход достига **1516 евро**.

Необходимата брутна месечна заплата за издръжка на един работещ е оценена на **1085 евро**, като необходимият доход за издръжка нараства с 6,4% на годишна база.

Тези показатели не отразяват потребности от лукс или извънредно потребление. Те са свързани с покриването на основни разходи за храна, жилище, комунални услуги, транспорт, образование, здравеопазване и други необходими стоки и услуги.

Същевременно примери от публично обявени конкурси в съдилищата през 2026 г. показват следните основни месечни възнаграждения:

- Съдебен секретар или съдебен деловодител – **762 евро**.
- Призовкар – **730 евро**.
- Системен администратор – **1 254 евро**.

Посочените възнаграждения се отнасят до конкретни конкурсни длъжности и не представляват средни стойности за съдебната система. Към тях се прилагат съответните допълнителни възнаграждения.

Въпреки това сравнението с необходимата брутна заплата за издръжка от 1085 евро показва съществени различия.

При основно месечно възнаграждение от 762 евро разликата до посочения праг е 323 евро, а при 730 евро – 355 евро.

Дори при предвиденото за 2027 г. увеличение от 5%, ако се приложи към тези конкретни основни заплати, те биха достигнали съответно 800,10 евро и 766,50 евро.

Това потвърждава необходимостта от по-задълбочен анализ на възнагражденията по длъжности и категории служители, включително на всички допълнителни плащания и реалния нетен доход.

Обръщаме внимание, че предварителната годишна инфлация от 6,1% към октомври 2026 г. не представлява прогноза за цялата 2027 г., но е съществен показател за икономическата среда, в която се вземат бюджетните решения.

Не е достатъчно да бъде обявен определен процент за увеличение, ако не е ясно с колко действително ще се повишат разполагаемите доходи и дали ще бъде запазена покупателната способност на съдебните служители.

Считаме, че ВСС следва да разполага с подробна информация за възнагражденията по длъжности, органи и нива на съдебната власт, която да служи като обективна основа при формирането на бюджетните предложения и при защитата на необходимите средства.

ЧОВЕШКОТО И СОЦИАЛНОТО ИЗМЕРЕНИЕ НА ПРОБЛЕМА

През последните месеци в публичното пространство се изписа и изговори немалко за съдебните служители.

Основните теми отново бяха свързани с възможни съкращения, оптимизация на разходите, ограничаване на средствата за персонал и намаляване на бюджетната тежест на съдебната администрация.

В този дебат обаче твърде често се пропуска най-съществено – **зад определението „съдебен служител“ стои преди всичко човек.**

Човек, който има семейство, отглежда деца, полага грижи за възрастни родители и близки, изплаща жилищни кредити, плаща сметки, данъци и ежедневно посреща нарастващите разходи за живот.

Човек, който има право да планира бъдещето си, да осигури добро образование на децата си, да се грижи за здравето си, да почива и да живее достойно.

Съдебните служители не са хора с по-малки потребности, по-малко отговорности или по-ниска стойност на труда от останалите работещи граждани.

Изборът им да работят в съдебната система не предполага отказ от нормалните човешки стремежи към сигурност, професионално развитие и достойно съществуване.

Те ежедневно изпълняват задълженията си при специфични изисквания за професионално поведение, конфиденциалност, точност, спазване на процесуални срокове и отговорност за дейността на органите на съдебната власт.

Не може от една страна да се изискват висок професионализъм, дисциплина, отговорност и представителност, а от друга – финансовите и социалните условия за осъществяване на този труд да бъдат поставяни под постоянна несигурност.

Съдебните служители не искат специално отношение. Те искат законово установените им права да бъдат зачитани, трудът им да бъде оценяван справедливо и да разполагат с перспектива за професионално развитие.

Убедени сме, че тези стремежи се споделят и от магистратите, които ежедневно разчитат на работата на съдебната администрация.

Именно затова подкрепата за националната петиция от над 4000 магистрати и съдебни служители има особено значение.

Тя показва, че въпросът за достойното заплащане и професионалния статус на съдебните служители е въпрос на обща отговорност за функционирането на съдебната власт.

ЗАКОНОУСТАНОВЕНИТЕ СРЕДСТВА ЗА ОБЛЕКЛО И НЕОБХОДИМОСТТА ОТ ТЯХНАТА ЗАЩИТА

Особено сериозно безпокойство предизвиква предложената разпоредба на чл. 76, ал. 2 от проекта на Закон за държавния бюджет на Република България за 2027 г., предвиждаща неизплащане на средства за облекло в системата на съдебната власт, с изключение на определени средства за тоги.

Съгласно чл. 352 от Закона за съдебната власт съдебните служители имат право ежегодно да получават сума за облекло в размер до две средномесечни заплати на заетите в бюджетната сфера.

Това право е част от специалния законов режим на съдебните служители.

То е свързано с характера на служебните задължения, изискванията за професионално поведение и представителност и отговорността, която работещите в съдебната система носят.

Не става въпрос за доброволно предоставяна социална придобивка, бонус или допълнително материално стимулиране по преценка на работодателя.

Става въпрос за право, изрично установено в Закона за съдебната власт, чието финансово обезпечаване следва да бъде разглеждано като част от задълженията на държавата към работещите в системата.

Отчитаме, че Народното събрание има правомощие да приема държавния бюджет и да променя действащата нормативна уредба.

Същевременно подобни решения следва да бъдат ясно мотивирани, съразмерни, предвидими и съобразени с принципите на правовата държава.

Поставянето под съмнение на специално установено със закон право чрез ежегодни бюджетни разпоредби създава сериозни въпроси за правната сигурност и стабилността на нормативната уредба.

Особено съществено е обстоятелството, че за много съдебни служители ежегодните средства за облекло представляват значим компонент от общия годишен доход.

Тяхното неизплащане следва да бъде разглеждано заедно с предвиденото увеличение на основните възнаграждения, осигурителните промени и действителния финансов резултат за работещите.

Номиналното увеличение на месечното възнаграждение не гарантира автоматично увеличение на общия годишен доход.

Например увеличение от 5% върху основна месечна заплата от 762 евро представлява 38,10 евро месечно, или 457,20 евро годишно преди отчитане на други изменения.

Ако загубата от неизплатените средства за облекло надвишава действителното увеличение на годишния нетен доход, крайният финансов резултат може да бъде отрицателен.

Ето защо считаме, че подобна мярка не може да бъде приемана без предварителен разчет на действителните последици по категории служители.

Съществува и друг съществен проблем – създаването на трайна несигурност относно изпълнението на законово установените права.

Не е приемливо съдебните служители в началото на всяка бюджетна година да бъдат поставяни в ситуация да очакват дали определено право ще бъде запазено или ограничено по финансови съображения.

Ние изпълняваме ежедневно задълженията си по закон. Очакваме същата последователност и от институциите при изпълнението на техните законови задължения.

ФИНАНСОВАТА САМОСТОЯТЕЛНОСТ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ ВКЛЮЧВА И СЪДЕБНАТА АДМИНИСТРАЦИЯ

Съгласно чл. 117, ал. 2 и 3 от Конституцията съдебната власт е независима и има самостоятелен бюджет.

Тези конституционни гаранции не се изчерпват с независимостта на магистратите при осъществяването на правораздавателната дейност.

Те включват и необходимите институционални, организационни, кадрови и финансови условия за нормалното функциониране на органите на съдебната власт.

Съгласно чл. 16, ал. 1 от Закона за съдебната власт Висшият съдебен съвет представлява съдебната власт, осигурява и отстоява нейната независимост, определя състава и организацията на работата на съдилищата, прокуратурите и следствените органи и обезпечава финансово и технически тяхната дейност, без да се намесва в нейното осъществяване.

В този смисъл защитата на финансовата независимост на съдебната власт включва и защитата на необходимите ресурси за функционирането на съдебната администрация.

Това разбиране намира опора и в практиката на Конституционния съд.

В Решение № 9 от 21 юли 2022 г. по конституционно дело № 5/2022 г. Конституционният съд разглежда финансовата самостоятелност като съществена гаранция за независимостта на съдебната власт.

Същевременно съдът подчертава, че самостоятелността на бюджета не изключва необходимостта от ефективно и отговорно управление на публичния ресурс, включително чрез ясни показатели за резултатност.
Този подход е напълно съвместим с позицията на САОСВ – необходимите средства следва да бъдат обосновани с обективни критерии, реални потребности и очаквани резултати, а не да се определят механично.
От значение е и Решение № 17 от 20 октомври 2026 г. по конституционно дело № 15/2026 г., което разглежда конституционните гаранции, свързани с механизма за определяне на магистратските възнаграждения и финансовата самостоятелност на съдебната власт.
Макар това решение да не се отнася пряко до средствата за облекло на съдебните служители, то откроява значението на предвидимите и конституционно съобразени правила за материалния статус в съдебната власт.
Считаме, че Висшият съдебен съвет следва да продължи активно да отстоява не само общия размер на бюджета, но и необходимото финансиране за изпълнение на законовите задължения към всички работещи в съдебната система.
Защитата на съдебните служители не е отделен въпрос от защитата на съдебната власт.
Тя е част от гаранциите за нейното нормално функциониране, кадрова устойчивост и институционална независимост.

КАДРОВАТА УСТОЙЧИВОСТ И РИСКОВЕТЕ ОТ ЗАГУБА НА КВАЛИФИЦИРАНИ СЛУЖИТЕЛИ

Съдебната администрация изпълнява функции, които изискват специфични знания, практически опит, познаване на нормативната уредба и работа със специализирани информационни системи.
Подготовката на нов съдебен секретар, деловодител, счетоводител, системен администратор или друг специалист не може да бъде осъществена единствено чрез кратко първоначално обучение.
Необходим е период на адаптация, придобиване на практически умения и усвояване на специфичните процедури и организацията на работа.
Напускането на квалифициран служител има непосредствени и дългосрочни последици.
То води до необходимост от провеждане на конкурс, подбор, обучение, преразпределяне на задълженията и допълнително натоварване на останалите служители.

В редица случаи това може да се отрази и върху срочността, качеството и ефективността на административната дейност.
Следователно кадровата устойчивост не може да се оценява единствено през размера на разходите за възнаграждения.
Тя е свързана и с разходите за привличане, обучение и задържане на квалифициран персонал.
Считаме, че при разработването на бъдещите кадрови и бюджетни решения ВСС следва да отчита риска от напускане на квалифицирани служители и възможностите за осигуряване на необходимата приемственост.
Устойчивата съдебна администрация не се изгражда само чрез определяне на необходимия брой щатни бройки, а чрез създаване на условия квалифицираните хора да останат и да се развиват в системата.
Считаме за необходимо да обърнем внимание и на един съществен факт, свързан с проведените обсъждания относно бъдещото управление на съдебната власт.
В почти всички разгледани от САОСВ концепции и публикувани отговори на кандидатите за членове на ВСС от професионалната квота се поставят въпроси, свързани със съдебната администрация.
Сред основните теми са възнагражденията на съдебните служители, натовареността, кадровата обезпеченост, необходимостта от унифицирани структури, единен класификатор, атестирането и професионалното развитие.
Аналогични въпроси се поставят и в получени отговори от кандидати за членове на ВСС от парламентарната квота.
Това показва, че необходимостта от промяна е разпозната от значителна част от професионалната общност и че проблемите на съдебната администрация следва да бъдат включени сред приоритетите на бъдещото управление на съдебната власт.
Особено важно е, че в тези предложения се откроява разбирането за необходимостта от обективна оценка на натовареността, справедлив механизъм за заплащане и по-ясни правила за организация и професионално развитие.
Считаме, че ВСС следва да използва този професионален дебат като възможност за формулиране на последователна институционална политика.
Въпросът за съдебната администрация не е само въпрос за възнагражденията. Той е въпрос за организацията, управлението, ефективността и бъдещото развитие на съдебната власт.
Подкрепата на над 4000 магистрати и съдебни служители за националната петиция допълнително потвърждава значението на този въпрос.

ПОДКРЕПЯМЕ ОПТИМИЗАЦИЯТА, НО НЕ И МЕХАНИЧНОТО СЪКРАЩАВАНЕ НА ПЕРСОНАЛ

САОСВ осъзнава, че без реална реформа и разумна оптимизация трудно може да бъде постигнато устойчиво повишаване на възнагражденията и ефективността на съдебната администрация.

Необходимо е да бъдат анализирани организационните структури, щатната численост, разпределението на функциите и възможностите за по-ефективно използване на технологиите.

Съществуват различия между отделните органи на съдебната власт по отношение на натовареността, обема на дейността, кадровата обезпеченост и организацията на административните функции.

Тези различия не могат да бъдат преодолени чрез еднакви процентни ограничения на щатната численост или механично намаляване на разходите за персонал.

Необходимо е първо да бъдат определени реалните функции, видовете дейности и тяхната натовареност, след което да се разработят обективни критерии за необходимия брой служители и организационната структура.

Оптимизацията трябва да има за цел подобряване на организацията, премахване на дублиращи се функции, по-ефективно използване на ресурсите и създаване на условия за справедливо заплащане.

Тя не трябва да се превръща в самоцел или предварително определено намаляване на числеността, независимо от действителните потребности.

Не всяко съкращаване на щатна бройка представлява икономия, както и не всяко запазване на съществуваща длъжност означава ефективно използване на ресурса.

Правилният подход изисква анализ, ясни критерии и оценка на организационните и финансовите последствия.

САОСВ ВЕЧЕ РАБОТИ ПО КОНКРЕТЕН ЕДИНЕН МОДЕЛ ЗА СЪДЕБНАТА АДМИНИСТРАЦИЯ

В тази връзка Ви информираме, че САОСВ вече е инициирало и координира експертна работа по разработването на единен модел за организация и развитие на съдебната администрация.

В тази работа участват административни ръководители, магистрати и съдебни служители с практически и управленски опит от различни органи и нива на съдебната власт – съдилища, прокуратура и следствие.

Основната цел е да бъдат разработени предложения за единна и устойчива организация на съдебната администрация, основана на действителните функции, натовареността и необходимата кадрова обезпеченост.

Работата обхваща следните взаимосвързани направления:

1. Анализ и систематизиране на основните административни функции.
2. Оценка на действителната натовареност по видове дейности и органи.
3. Разработване на унифицирани организационни структури.
4. Определяне на обективни критерии за необходимата щатна численост.
5. Изработване на единен класификатор на длъжностите.
6. Разработване на справедлив и финансово обоснован механизъм за възнагражденията.
7. Усъвършенстване на конкурсите, атестирането, обучението, мобилността и кариерното развитие.

При разработването на предложенията се отчита спецификата на отделните органи, техните функции, натовареност и организационни особености.

Необходима е последователност, при която първо се определят функциите и реалната натовареност, след това организационните структури и необходимата численост, а на тази основа – длъжностите, квалификационните изисквания и механизмът за възнаграждения.

Считаме, че подобен подход може да създаде необходимата основа за аргументирана защита на финансовите потребности на съдебната администрация пред Министерството на финансите и Народното събрание.

Той ще позволи да бъдат разграничени действително необходимите разходи от възможностите за организационна оптимизация.

САОСВ не само настоява за повече средства. Ние предлагаме конкретен механизъм за по-ефективно използване на съществуващите ресурси и за справедливото им разпределение.

Разчитаме Висшият съдебен съвет да подкрепи тази работа и да съдейства за нейното институционално развитие и последващо нормативно реализиране.

Считаме, че съществуващият модел на определяне и актуализиране на възнагражденията на съдебните служители се нуждае от цялостно усъвършенстване.

Необходим е подход, който да отчита едновременно характера на работата, необходимата квалификация, професионалната отговорност, действителната натовареност и икономическата среда.

Основен проблем е необходимостта от по-ясна и последователна йерархия на длъжностите и възнагражденията, така че да бъде гарантирана съпоставимост между сходни функции и отговорности.

При изработването на новия класификатор следва да бъдат прецизирани разграниченията между експертните, административните, техническите и ръководните длъжности.

Необходимо е възнагражденията да отразяват квалификацията и професионалната отговорност, а не единствено заеманото място в организационната структура.

Същевременно трябва да бъде създаден механизъм за предвидима актуализация, който да ограничи зависимостта от ежегодни решения, вземани без достатъчно ясни критерии.

Устойчивата политика за възнагражденията трябва да бъде част от цялостния модел на управление на съдебната администрация, а не отделно бюджетно решение, което се преразглежда всяка година.

Считаме, че ВСС има водеща роля при формирането на тази политика в рамките на законовите си правомощия.

САОСВ не разглежда защитата на съдебните служители като противопоставяне между администрацията и магистратите.

Напротив – ние сме част от една система и споделяме обща отговорност за нейното развитие, независимост и обществен авторитет.

Убедени сме, че ефективната защита на законоустановените права и достойното възнаграждение изискват сътрудничество между Висшия съдебен съвет, административните ръководители, магистратите, съдебните служители, професионалните и синдикалните организации.

В този процес е важно да бъдат отчетени и правомощията на Министерството на правосъдието за разработване на политики и законодателни предложения, както и ролята на Министерството на финансите при определянето на бюджетните параметри.

Но бъдещ модел за възнагражденията или организацията на съдебната администрация не следва да бъде разработван изолирано от органите на съдебната власт и без участието на представителите на съдебните служители.

Наличието на обща методология, прозрачни данни и реален институционален диалог е необходимо условие за приемането на устойчиви и обществено защитими решения.

Разчитаме на ВСС да продължи да бъде основен институционален партньор в този процес.

Въз основа на изложеното и на подкрепата, изразена чрез националната петиция, САОСВ ПРЕДЛАГА ПЛЕНУМЪТ НА ВСС ДА РАЗГЛЕДА ВЪПРОСИТЕ НА СВОЕ ЗАСЕДАНИЕ И ДА ПРИЕМЕ СЛЕДНИТЕ РЕШЕНИЯ**:**

1. РАЗГЛЕЖДАНЕ НА НАЦИОНАЛНАТА ПЕТИЦИЯ

Да включи в дневния ред на свое предстоящо заседание разглеждането на националната петиция и приложените подписи на над 4000 магистрати и съдебни служители.

Да приеме за сведение и обсъждане поставените в нея проблеми и конкретни искания, като определи последващите институционални действия.

2. ПРИЕМАНЕ НА ОФИЦИАЛНА ИНСТИТУЦИОНАЛНА ПОЗИЦИЯ

Да приеме изрична позиция в защита на законоустановените права на съдебните служители, включително правото на ежегодни средства за облекло по чл. 352 от ЗСВ.

В позицията да бъде заявена необходимостта от запазване на правната сигурност, предвидимостта и финансовото обезпечаване на законово установените задължения към работещите в съдебната власт.

3. ПРЕДПРИЕМАНЕ НА ДЕЙСТВИЯ ЗА ОТПАДАНЕ НА ПРЕДЛОЖЕНОТО ОГРАНИЧЕНИЕ НА СРЕДСТВАТА ЗА ОБЛЕКЛО

Да отправи мотивирано становище до Министерския съвет, Министерството на финансите и Народното събрание с искане за отпадане на чл. 76, ал. 2 от проекта на държавния бюджет за 2027 г. в частта, ограничаваща средствата за облекло на съдебните служители.

Да настоява за осигуряване на необходимото финансиране за изпълнение на чл. 352 от ЗСВ.

4. АКТИВНА ЗАЩИТА НА ПРОЕКТОБЮДЖЕТА НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ ЗА 2027 Г.

Да продължи да отстоява приетия от Пленума проектобюджет на съдебната власт за 2027 г. и необходимите средства за персонал, текуща издръжка, капиталови разходи и електронно правосъдие.

Да настоява съществените отклонения от бюджетното предложение на ВСС да бъдат мотивирани с конкретни финансови разчети и оценка на въздействието върху дейността на съдебните органи.

Да бъде извършен анализ на възнагражденията на съдебните служители в съпоставка с инфлацията, необходимия доход за издръжка и динамиката на разходите за живот.

Особено внимание да бъде отделено на длъжностите с най-ниски основни възнаграждения и на необходимостта от запазване на квалифициран персонал.

При планирането и изпълнението на бюджета да продължи да отстоява възможностите за устойчиво увеличение на възнагражденията на съдебните служители.

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,

С настоящото обръщение не поставяме под съмнение усилията и постигнатото от Висшия съдебен съвет през последните години.

Напротив – отчитаме ги с благодарност и ги приемаме като основа за продължаване на съвместната работа.

Същевременно считаме, че днешните икономически условия и необходимостта от реформа изискват нов, по-цялостен и последователен подход към съдебната администрация.

Не искаме всяка година да бъдем поставяни в ситуация да защитаваме права, които вече са записани в закона.

Не отричаме необходимостта от оптимизация. Работим за нея.

Не настояваме единствено за повече средства. Предлагаме механизъм за тяхното по-ефективно използване.

Не търсим противопоставяне между магистрати и съдебни служители. Напротив – убедени сме, че силната съдебна власт изисква единство, взаимно уважение и обща отговорност.

Но не можем да приемем, че съдебната администрация следва да бъде разглеждана единствено като разходно перо, чието намаляване е достатъчно условие за подобряване на ефективността.

Зад всяка длъжност стоят хора, които ежедневно осигуряват работата на съдебната система, но същевременно имат семейства, деца, финансови задължения и нормални житейски потребности.

Тези хора имат право на справедливо възнаграждение, професионална сигурност и възможност да планират бъдещето си.

Съдебните служители не са хора втора категория. Те са необходима и неразделна част от съдебната власт.

Убедени сме, че една модерна, ефективна и независима съдебна система не може да съществува без мотивирана, квалифицирана и достойно възнаградена администрация.

Подкрепата на над 4000 магистрати и съдебни служители за националната петиция показва, че този въпрос е осъзнат като обща професионална кауза.

В този смисъл разчитаме Висшият съдебен съвет да продължи да бъде активен институционален партньор в защитата на законовите права и при разработването на реални, справедливи и устойчиви решения.

Защитата на съдебната администрация не е отделна от защитата на съдебната власт. Тя е част от отговорността за нейното нормално функциониране, независимост и обществен авторитет.

Затова очакваме настоящата петиция да не бъде приета единствено за сведение, а да послужи като основание за конкретни институционални решения и последващи действия.

Молим Пленумът на ВСС да разгледа настоящото становище и приложената национална петиция на свое заседание, да се произнесе по поставените искания и да ни уведоми писмено за приетите решения.

Приложения:

1. Национална петиция „Стига толкова! Законност, достойни възнаграждения и реална реформа на съдебната администрация!“
2. Подписка на подкрепилите петицията магистрати и съдебни служители.

С УВАЖЕНИЕ,
АЛЕКСАНДЪР НИКОЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СДРУЖЕНИЕТО НА АДМИНИСТРАЦИЯТА В ОРГАНИТЕ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ (САОСВ)

ALEKSANDAR BOGDANOV NIKOLOV
Digitally signed by ALEKSANDAR BOGDANOV NIKOLOV
Date: 2026.11.11 15:22:35 +02'00'